VERSCHIJNT WEKELIJKS

Bobo

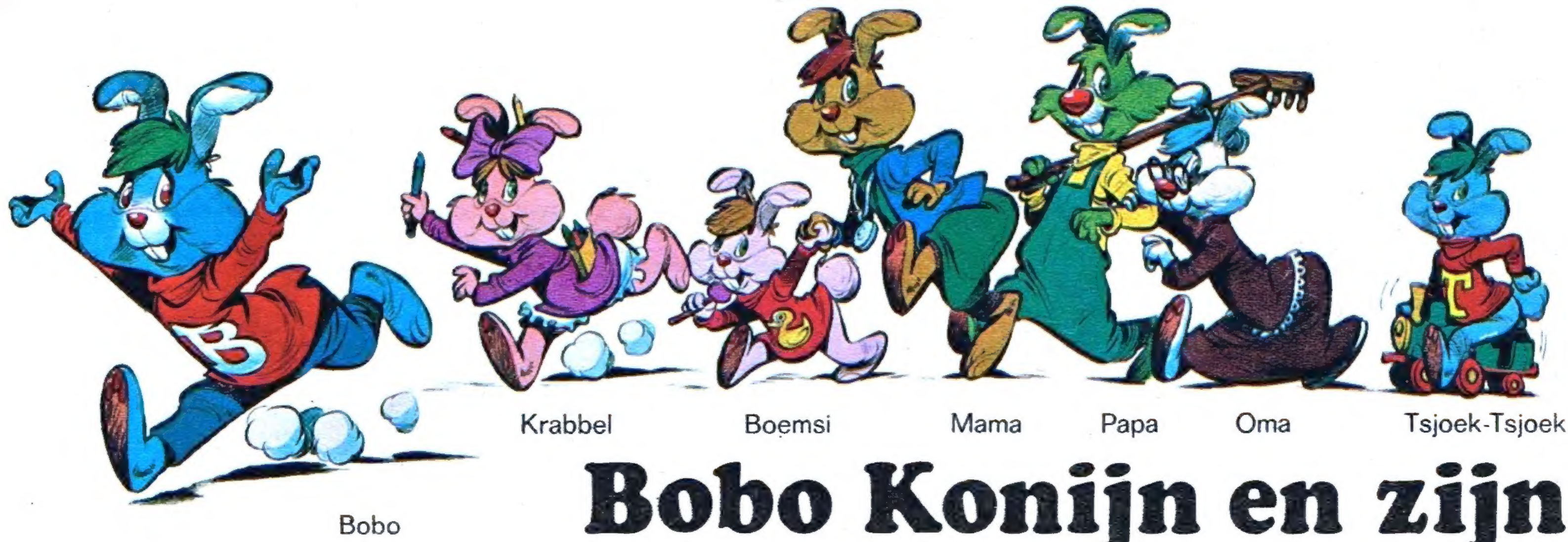
nr. 41

losse nummers 80 cent
abonneeprijs 65 cent
België 11 F

Konijntjes vinden het meestal niet leuk om nat te worden. Bobo wel! Kijk maar eens wat een plezier hij heeft. Zien jullie de vier parapluutjes in de plaat? Zoek ze maar gauw op.

voorleesblad voor peuters en kleuters

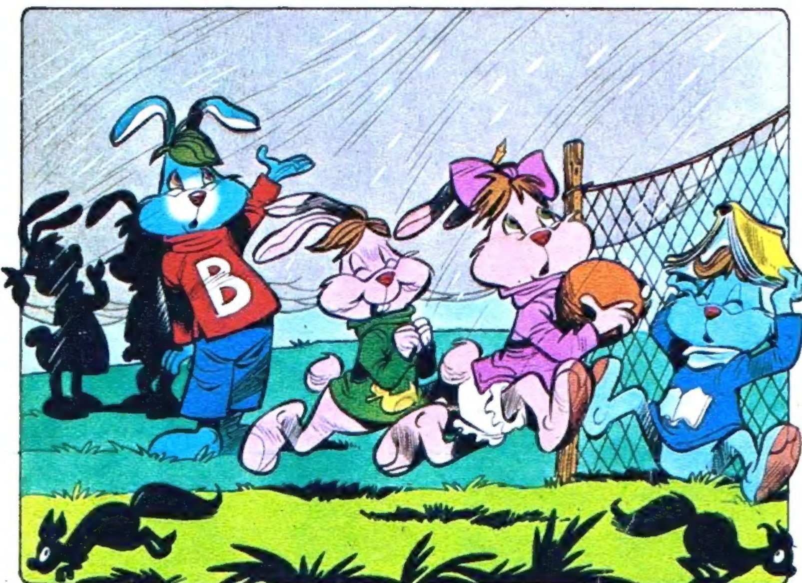
Bobo Konijn en zijn

1. Jullie weten vast nog wel dat Bobo erg veel van voetballen houdt. Iedere dag speelt hij een partijtje met zijn vriendjes. Vandaag weer. Tjoek-Tjoek staat ongeduldig te wachten. „Ik ga voetballen, mama!" roept Bobo. „Hier vlakbij."

2. Ze zijn er allemaal. Aardbeienbabsie, Krabbel, Leesvoor mét een boek en Boemsi. „Krabbel en ik spelen tegen jullie allemaal!" roept Bobo. „Wij zijn lekker toch veel sterker!" Dat zullen we nog wel eens zien!" roept Boemsi lachend. Kijk maar eens. Bobo is in de aanval. Zie je hoe hard hij tegen de bal trapt. „Doelpunt!" roept Krabbel. Boemsi kijkt heel boos.

3. „Dat is Lees-Voor's schuld!" zegt Boemsi boos. Die moet de bal tegen houden, inplaats van te zitten lezen in het doel. Maar dan gaat het plotseling regenen. „Geeft niet." zegt Bobo. „We gaan door, een echte voetballer stoort zich niet aan een buitje!" „Regenvoetbal is minstens zo leuk." zegt hij.

4. Intussen maakt Bobo weer een doelpunt. „Hoera, 6-1." Wat zijn ze sportief die konijntjes. Ze voetballen door en het gaat steeds harder regenen. Ze worden kletsnat. „Ha!" roept Boemsi. „Straks voetballen we in de modder. Dan blijft de bal in de modder steken. En weer maakt Bobo een doelpunt. 7-1.

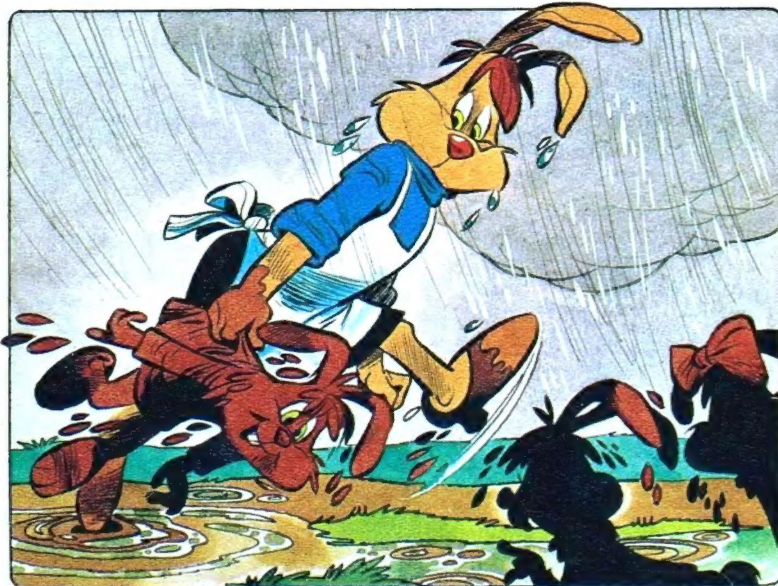

vrolijke familie

5. Als we toch moeten verliezen dan kunnen we net zo goed met 20-1 verliezen, denkt Boemsi. „Joechee" roept hij en daar maakt Boemsi toch een schuiver door de modder dat hij helemaal bruin ziet. Ook de andere konijntjes vinden in de modder spelen veel leuker dan voetballen. „8-1 al!" roept Bobo trots.

6. „Maar dat is niet leuk!" zegt Krabbel. „Jullie voetballen helemaal niet meer." Maar net als ze dat zegt valt er een grote klodder modder op haar hoofd. „Brrr!" En Tjoek - Tjoek! Die heeft moeite om zich in zijn doel rechtop te houden. „Hihi!" roept hij. „Ik lijk wel een schaatsende voetbalkeeper... haha!"

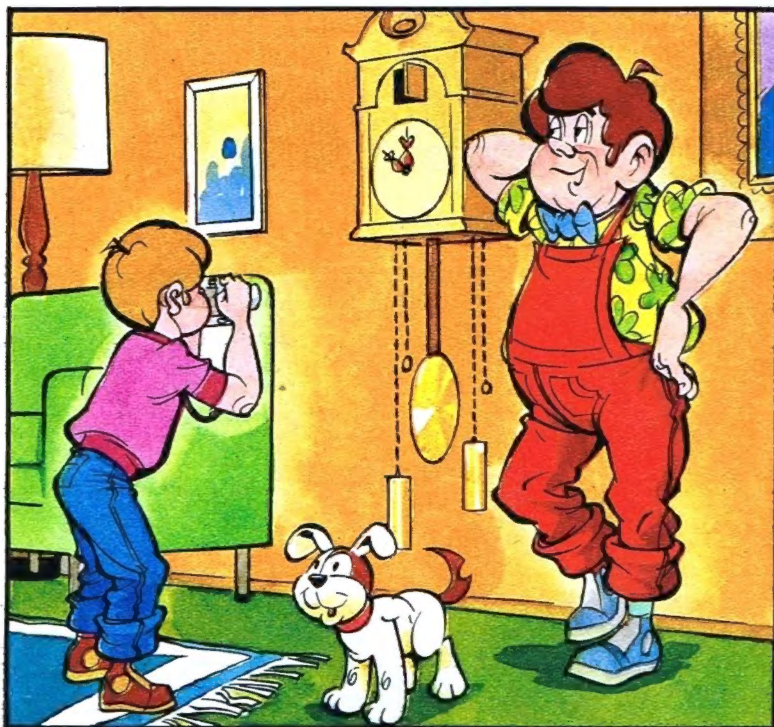
7. Maar vanuit het huisje heeft mama Konijn alles gezien. Wat! Die bengels smeren zich onder de modder. Daar zal ik eens wat aan doen, denkt ze. „Kom jij maar eens mee, Bobo!" roept mama Konijn boos. Ze pakt een konijntje in zijn kraag en trekt hem naar huis. „Jou stoppen we in een bad vol zeepvlokken!"

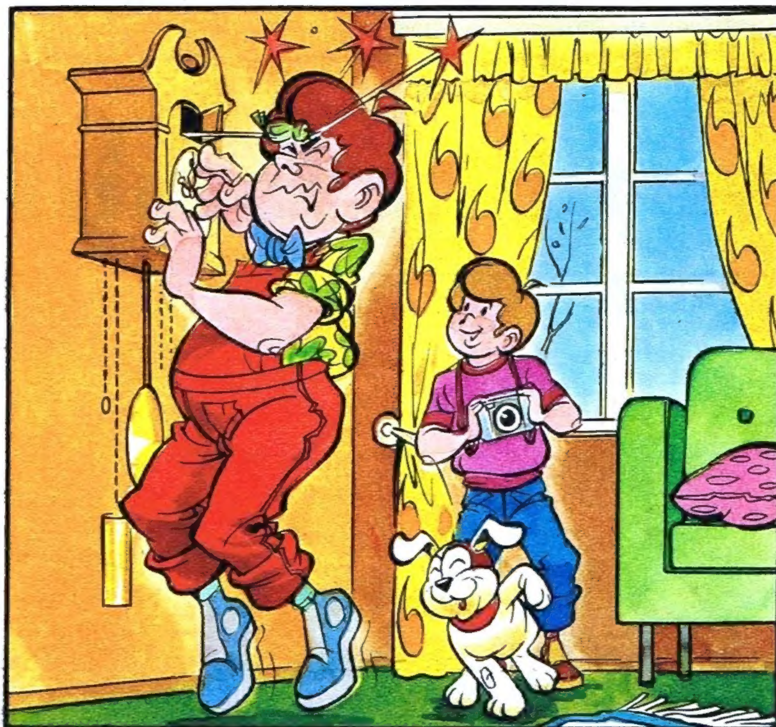
8. Maar zelfs in het bad kan het konijntje niet ophouden met spelen. Mama Konijn boent en boent en eindelijk, als ze de modder heeft afgeveegd ziet ze het: „Maar... jij... jij bent Bobo helemaal niet! Jij bent Boemsi!" Nou Boemsi moet natuurlijk lachen. „In bad spelen is bijna net zo fijn als in modder voetballen!"

OOM STUNTEL

1. Oom Stuntel wil op de foto mét zijn nieuwe klok. „Ik moet er mooi opstaan, Heintje!" zegt oom Stuntel. Maar als Heintje KLAAR is, roept oom Stuntel: „STOP! De klok loopt niet gelijk!" „Dat geeft niet. Het is maar 'n foto!" Maar daar wil oom Stuntel niets van weten. „Het moet een goede foto worden!" zegt hij.

2. „Misschien is de koekoek moe! Ik zal 'm 'ns even onder de kin kietelen!" Maar als oom Stuntel het hokje, boven de wijzerplaat, openmaakt, springt de koekoek eruit! PENG! Precies tegen oom Stuntel's voorhoofd. „Help. Ik ben gebeten door een koekoek!" roept oom Stuntel. Nou, zo erg is het natuurlijk niet!

3. „Maar toch zal ik die klok maken!" roept oom Stuntel ijverig. Met een grote pleister op zijn voorhoofd kijkt hij in het kastje dat opzij van de wijzerplaat zit. „Stuntel, de grote klokkendokter!" zegt oom Stuntel. Maar dan gebeurt het: BENG. TJING. Onze grote klokkendokter krijgt de veer tegen zijn neus aan!

4. „Als je denkt dat ik mij door twee ongelukjes, laat tegenhouden, dan heb je het mis!" zegt oom Stuntel even later tegen Heintje. De mooie klok ziet er nu erg kapot uit. „Wacht maar 'ns af!" roept oom Stuntel. „Soms is het maar 'n kleinigheid! Mijn geoefend oog zal dat wel eens vlug opzoeken. Vooruit! Daar gaan we!"

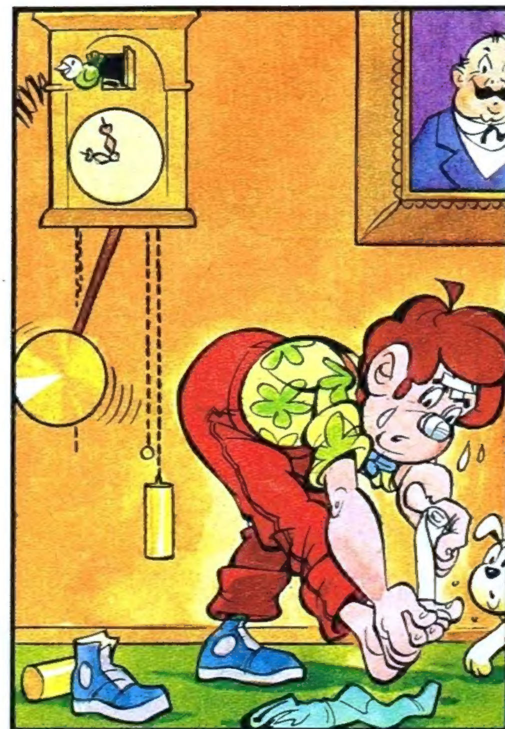
gaat op de foto

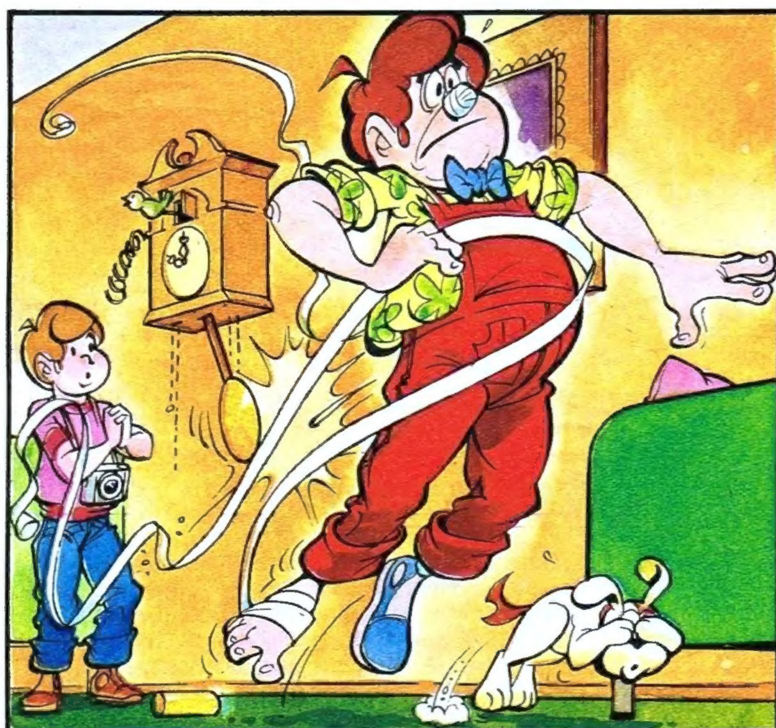
5. „Aha!" roept oom Stuntel „Nou weet ik waarom de klok niet goed wilde lopen! Kijk Heintje. Die gewichten, die zijn te zwaar. Ik zal er eentje vanaf moeten halen!" Maar dan gebeurt er opnieuw iets.

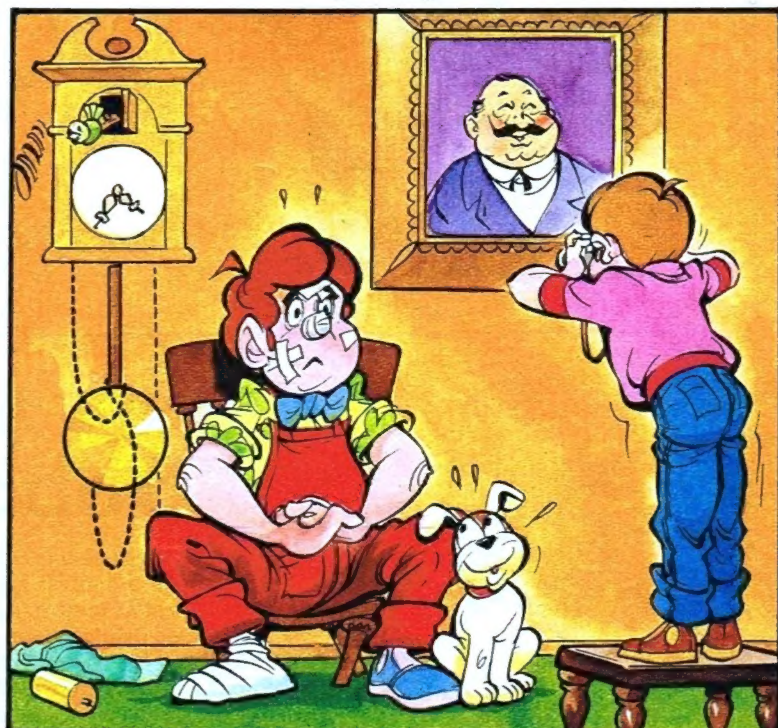
6. „BONG!" Als oom Stuntel een van de gewichten van de klok haalt, valt de andere. „Auw! Oh. Oei!" roept oom Stuntel. Hij wrijft met zijn hand over zijn voet en springt op de andere voet in 't rond.

7. „Gelukkig heb ik ook een verpleegdiploma!" zegt oom Stuntel. Hij probeert zijn voet te verbinden. „Zo, tien slagen naar rechts en dan weer tien slagen naar links. Warm inpakken. Dan is mijn voet in 'n paar dagen weer helemaal beter!"

8. Nog steeds kan Heintje geen foto maken. Net als oom Stuntel zich bukt om een grote pleister op het verband te plakken, gebeurt er weer wat. Oom Stuntel ziet niet dat de grote klokkeslinger op hem afzwiept. „WHAM!" Daar botst de slinger tegen oom Stuntel aan. „Ahhoe!" Oom Stuntel vliegt door de lucht!

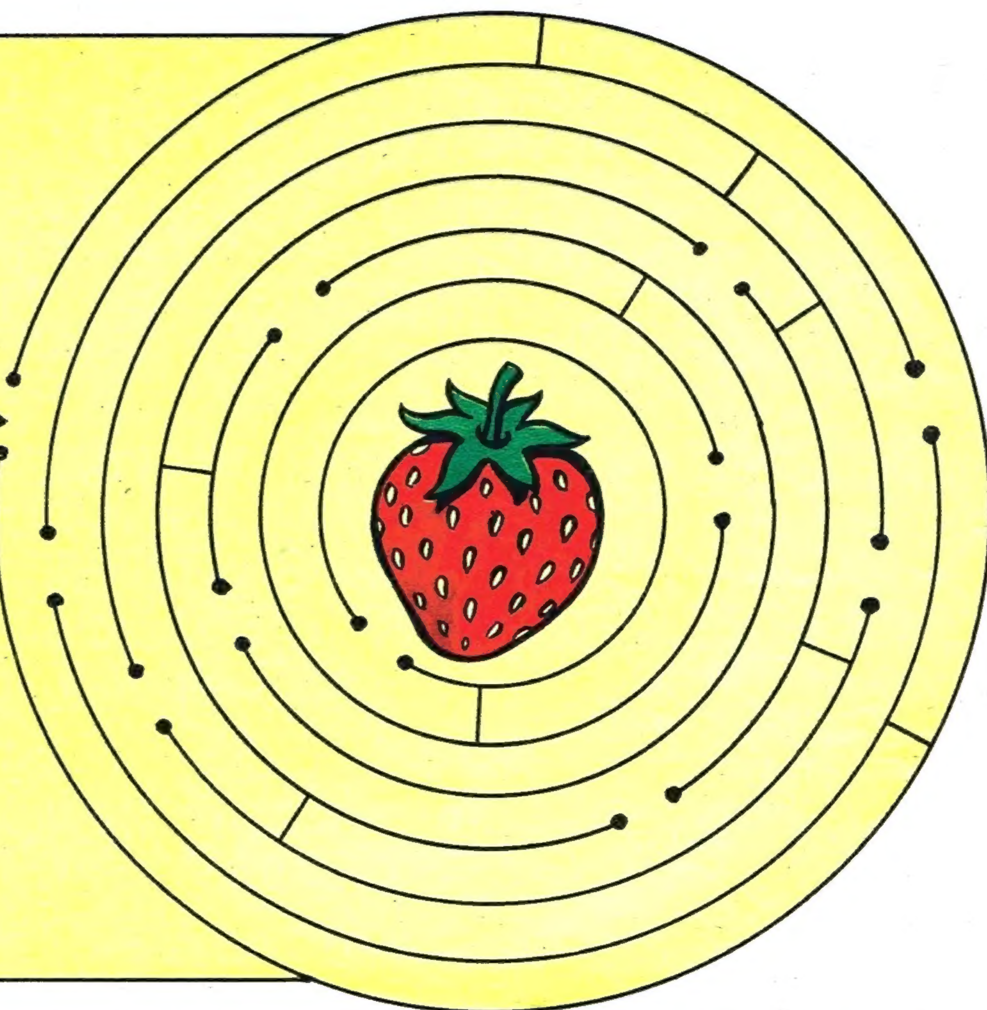
9. Eindelijk als oom Stuntel weer is opgekrabbeld, strompelt hij terug naar de klok. „Eh, maak nou die foto maar, Heintje!?" zegt hij. Met een verband, een pleister en op een zacht kussen, naast de klok. Nou, die klok is natuurlijk nooit meer goed geworden. Maar oom Stuntel? O, die is allang weer beter.

Puzzelen met Bobo

Dat is nou echt wat voor Aardbeienbabsie. Maar het is haar wel moeilijk gemaakt om bij die lekkere aardbei te komen. Wil jij haar daarbij helpen? Neem een gekleurd potlood en probeer een weggetje te vinden naar Aardbeienbabsies aardbei. Als het je niet lukt, neem dan weer een ander kleurtje en ga opnieuw zoeken. Net zo lang tot je die lekkere aardbei gevonden hebt. Aardbeienbabsie zal je heel dankbaar zijn. Doe je best!

* *

Bobo's fotohoekje

Regelmatig krijgt de redaktie van Bobo leuke foto's toegestuurd, die ouders hebben gemaakt van hun Bobo-kleuter. Daar zaten vaak zùlke aardige foto's bij, dat wij op het idee kwamen hier een regelmatig terugkerend *fotohoekje* van te maken. Heeft u een gezellig, spontaan kiekje van uw kleuter, stuur het dan op naar Bobo. Om de andere week wordt er dan in *Bobo's fotohoekje* een ereplaatsje vrijgemaakt voor de „prijs-foto". En... *alle* inzenders kunnen nog rekenen op een aardige verrassing ook!

Het formaat van de foto, *alléén zwart-wit,* mag niet groter zijn dan 6 x 9 cm. Aan de achterkant van de foto zet u in duidelijke blokletters de naam en de leeftijd van uw kleuter, het adres, de woonplaats en de provincie. Bovendien is het noodzakelijk een *negatief* bij te sluiten en een postzegel van 40 cent; dit voor terugzending van foto en negatief.

Uw inzending zó adresseren:
Bobofoto, Postbus 6003, Haarlem

Dit zijn Mireille, Mark-Paul Peeters en nichtje Viviane met moeder en tante. Europalaan 17, Heeze (N.B.).

Krabbels eigen kleurplaat

Hebben jullie je kleurpotloden al gepakt? Ja, verf mag ook hoor. Bobo heeft een handkar volgestapeld met allerlei dozen. Grote dozen en kleine dozen. Bobo vraagt nu of ze allemaal een mooi kleurtje kunnen krijgen. Je mag zelf verzinnen hoe je dat gaat doen. Vergeet je de dozen die van het karretje afgevallen zijn niet? En dan heeft Bobo nog een vraagje: weet jij hoeveel dozen er op het karretje liggen en hoeveel er naast op de grond? Dag, groeten van Bobo.

DE BOLLEBAASJES ZIJN WEER BEZIG!

Nou zeg dat wel zeg!
Zijn ze nou zo dom of houden ze zich nou zo dom. Moet je dat ene Bollebaasje zien die is aan het hindernisspringen maar hij laat zijn paardje voor de hindernis staan. En wat zeg je dan van die twee daar: dat ene Bollebaasje klimt op de handen van het andere Bollebaasje om over de hindernis te komen. Nou ja zeg, dat Bollebaasmeisje zit een jasje te breien voor een paard. Dat is mal.

Op de tribune zitten niet alleen Bollebaasjes maar er is ook een paard tussen gaan zitten. En daar helemaal rechts zitten opa en oma Bollebaas thee te drinken of er niets aan de hand is. Gelijk hebben ze ook eigenlijk, vind je niet! Dat paard daar voor die hindernis vindt het erg fijn daar! En die Bollebaasbaby voelt zich helemaal thuis met z'n hobbelpaard. „Suikerklontjes, goed," zegt het Bollebaasje rechts, „maar dan tandenpoetsen!"

Krul het ijdele hondje

Baas Klaas van de dierenwinkel op het marktplein heeft wel honderd hondjes. De meeste zijn nog erg klein. Sommige hebben krulhaar, andere hondjes juist glad haar.
Telkens als er een klant de winkel binnenkomt en aan baas Klaas vraagt: „Hebt u een leuk hondje voor me?" beginnen alle hondjes om het hardst te blaffen. Want eigenlijk heten alle hondjes in de winkel van baas Klaas „hondje". Weet je hoe dat komt? Iedere ochtend als baas Klaas opstaat loopt hij langs de hokken van de honden en zegt: „Dag hondje, goed geslapen?" En zo komt het dat alle hondjes beginnen te blaffen als er iemand naar een hondje vraagt. Gewoon omdat ze denken dat de bezoeker het tegen hen heeft.

Maar in de winkel is één hondje dat nooit blaft! Dat is een klein krulharig hondje. Nooit wil iemand hem kopen. De mensen denken dat hij ziek is omdat hij nooit blaft. Toch is hij niet ziek. De dierendokter heeft hem onderzocht en hij is zo gezond als een vis, zegt hij. Baas Klaas snapt er helemaal niets van.

Op een nacht ligt baas Klaas wakker en denkt steeds aan het hondje. „Ik ga even naar de honden kijken." zegt hij tegen zijn vrouw. Heel stilletjes gaat hij naar beneden op zijn sloffen, in zijn pyama. Heel zacht doet hij de deur van de winkel open. Maar... Baas Klaas kan zijn eigen ogen niet geloven. Alle hondjes zitten rechtop in hun hokjes en wie zit daar in het midden driftig te blaffen. „Alsjemenou..." mompelt baas Klaas verwonderd. Het anders zo stille hondje kijkt hem heel brutaal aan en blaft rustig verder. Nou moet je weten dat baas Klaas de hondentaal heel goed verstaat. Hij werkt al zolang met honden.

„Blaf jij?" fluistert baas Klaas. Hij staat als aan de grond genageld, want wat dat hondje allemaal te vertellen of liever gezegd te blaffen heeft, dat is niet voor de poes! „Jullie zijn niets meer dan een paar doodgewone, vieze straathonden! Woef!" Een paar hondjes beginnen achter hun pootje te grinniken. Dat hebben ze nog nooit beleefd. Hij gaat verder: „Eigenlijk ben ik hier de mooiste hond. En dat ik nooit blaf? Blaffen is beneden mijn stand. Vandaag of morgen word ik door een hele deftige dame opgehaald en dan ga ik op een groot kasteel wonen. Daar hoor ik. O zo!"
Baas Klaas staat nog steeds heel dom te kijken. Maar dat is onmogelijk, denkt hij. Wat zeg je van hem. Het is even stil in de hokken en dan heel zacht en slaperig klinkt de stem van een grote dikke buldog: „Zeg, als je nou eens even je bek hield, Krul. Ik heb zin in een dutje. Ik heb morgen een drukke dag! Ik moet wel tien pootjes geven. Buldoggen zijn erg populair op het ogenblik."
De volgende dag is Krul weer even stil als altijd en niemand kijkt naar hem om. Krul zit eenzaam in zijn hokje. Zit hij te wachten op de rijke dame??? Een week later staat een klein meisje met haar neusje tegen de etalageruit gedrukt te kijken naar de honden. Ze zou zo graag ook een hondje willen hebben, maar thuis hebben ze daar geen geld voor. Baas Klaas krijgt een idee! Dat hondje kost mij alleen maar geld, denkt hij. „Kom eens hier, Krul," zegt hij. „Ik geloof dat je deftige dame is gekomen, jongen." Hij roept het kleine meisje binnen en vraagt haar: „Wil jij een heel lief hondje hebben?" Je begrijpt dat het meisje juist kwam omdat ze de hondjes zo lief vond. „Kom dan maar mee," zegt hij en neemt het meisje mee naar het hokje van Krul. En kijk, hij begint te kwispelen naar zijn nieuwe baasje. Als twee vriendjes gaan ze even later samen de winkel van baas Klaas uit. Dolgelukkig, alletwee!

simmie het olifantje met de lange slurf

1. De parkwachter zit met zijn handen in het haar. „Al die bladeren vegen en er komen steeds weer nieuwe bij!" Simmie en Rongrong staan zo eens te kijken en hebben medelijden met die arme parkwachter. „Hier komt nooit een eind aan!" bromt hij.

2. „Zien jullie dat, jongens," zegt de parkwachter. „Als ik klaar ben en weg wil gaan, liggen er al weer nieuwe bladeren voor in de plaats. Ik zou dagen bezig zijn als ik dit park helemaal schoon zou willen maken. Zo kom ik nooit aan ander werk toe, snap je."

3. „Maar problemen zijn er om opgelost te worden," zegt Rongrong wijs. „En daar is Simmie erg goed in." Simmie staat al klaar met een idee. „Kijk," zegt hij. „Ik slinger mijn slurf om die boom en schudt net zo lang tot alle bladeren op de grond liggen!"

4. De parkwachter is dolblij met zo'n hulp. „Jongens, morgen vier ik mijn verjaardag en dan zijn jullie mijn gasten. Ik tracteer op warme chocolademelk en ik kan heerlijke taartjes bakken!" „MMM..." zegt Rongrong. „Reken maar dat we komen, hoor."

Kijk nou eens...

hoe die apen aan het spelen zijn
met een lange, rechte, stok
prikken zij de lekkere appels
van de grote oerangoetang op.

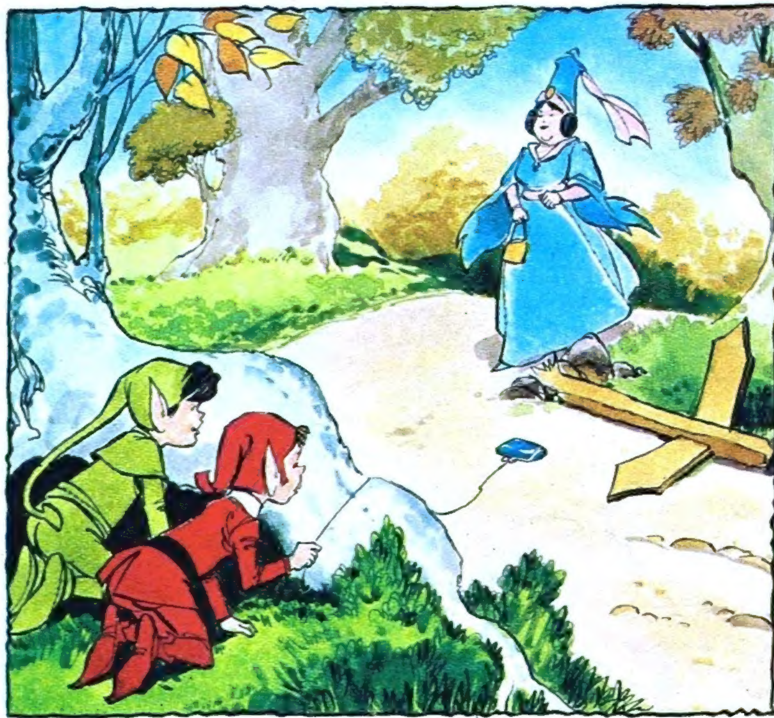

GA JE MEE NAAR

1. Pukkie en Flip vervelen zich een beetje. Er wordt grote schoonmaak gehouden in het sprookjespaleis. „Laten we naar het bos gaan!" zegt Pukkie. Dat doen ze en als ze een poosje gelopen hebben, ziet Flip opeens iets op de grond liggen. „Kijk nou eens! Maar dat is een echte portemonnee!" zegt Pukkie.

2. „Ik heb een plannetje, Pukkie," zegt Flip. „We binden dit touwtje aan de portemonnee en gaan dan daar achter de struiken zitten. Als er dan iemand aankomt, die de portemonnee op wil rapen, trekken wij aan het touwtje." Pukkie moet er om lachen. „Kijk eens, daar komt de hofdame aan, stil Flip," fluistert hij.

3. De hofdame loopt naar de portemonnee. „Oh, jee... wat zielig, iemand is zijn centjes verloren!" mompelt zij, en wil de portemonnee oprapen. Maar plotseling trekt Flip aan het touwtje. Floep... weg is de portemonnee. Pukkie en Flip lachen heel stilletjes. De hofdame snapt er natuurlijk niets van.

4. Hoe kan dat nou, denkt ze. Verbaasd loopt de hofdame door. Pukkie en Flip lachen nu hard op. Ze leggen de portemonnee weer terug op het weggetje. Maar wat Pukkie en Flip niet gezien hebben, is... Wanda. Zij heeft alles gezien vanachter een boom. „Ik zal jullie krijgen, apekoppen!" fluistert ze stil.

Weekblad Bobo
Een uitgave van Oberon bv
Postbus 6003
Ceylon 5-25, Haarlem
tel. (023) 33 90 40
Nr. 41 - 11 okt. 1974

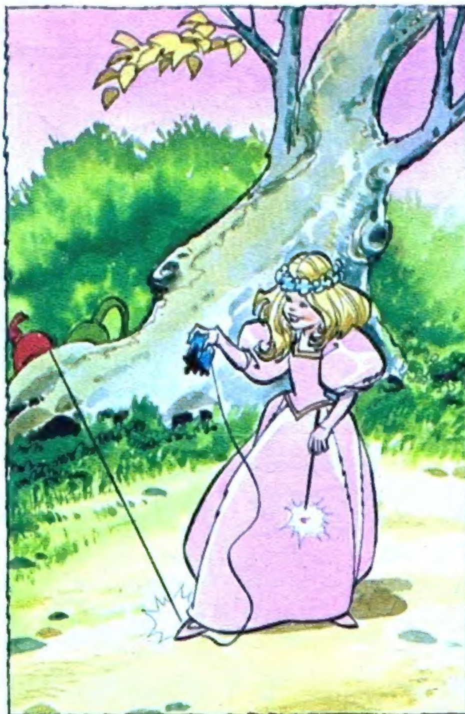
Abonnementsopgaven: Schrijf naar postbus 400, Amsterdam of bel 020-5411345 dan wel één van de onder „inlichtingen, klachten, enz." vermelde nummers. **Abonnementsprijzen:** 65 cent per week of f 8.45 per kwartaal (13 weken). **Losse nummers:** 80 cent, verkrijgbaar bij kiosk, boek- en tijdschriftenhandel, supermarkt en warenhuis. Prijzen en condities buiten Nederland en België worden op aanvraag verstrekt. **Verkoop en distributie.** Medianet bv, Postbus 400, Amsterdam. **Betalingen.** Wie het blad via de bladenman/ wederverkoper ontvangt, kan de betaling met hem (per week, maand of kwartaal) regelen. Komt het blad per post, dan wordt voor de betaling per kwartaal een stortings/acceptgirokaart toegestuurd. **Inlichtingen, klachten enz.** Abonnees die het blad via de **bladenman/wederverkoper** ontvangen, kunnen zich tot de volgende servicepunten wenden: **Amsterdam,** Parnassusweg 215, tel.: 020/736211-736212. **Alkmaar,** De Laat 12-14, tel.: 02200/16077. **Arnhem,** Boulevard Heuvelink 147, tel.: 085/451551-451553. **Breda,** Jorisstraat

SPROOKJESLAND?

5. Als Flip en Pukkie weer achter de struiken zitten, komt ze te voorschijn. Voorzichtig loopt ze naar de portemonnee. „Aha, wie zal die nou verloren hebben!" zegt ze expres heel hard. „Wat zielig!"

6. Als Wanda de portemonnee opraapt, zet ze snel haar voet op het touwtje. „Trekken," fluistert Pukkie. „Kan niet...!" zegt Flip. Wanda maakt de portemonnee open en roept: „Alsjemenou!"

7. Pukkie en Flip snappen er niets van. Maar Wanda heeft een plan. „Ik zal die grappenmakers leren!" fluistert ze. Ze pakt haar toverstokje en... razendsnel tovert ze iets in de portemonnee en lachend loopt ze door.

8. Als Wanda het bos in verdwijnt, komen Pukkie en Flip te voorschijn. Ze staan nog steeds heel dom te kijken. Wanda is natuurlijk erg nieuwsgierig hoe verbaasd Pukkie en Flip zullen zijn als ze de portemonnee open maken. Stiekem heeft ze zich achter een boom verstopt. „Maak jij 'm open?" zegt Flip.

9. „Doe jij dat maar!" zegt Pukkie. En dan... HOEP! Wat schrikken die Pukkie en Flip, want uit de portemonnee springt een KIKKER! „Kwek, kwak," kwaakt de kikker en met grote sprongen verdwijnt hij in het bos. „Maar... die kikker, hoe komt die in de portemonnee?" zegt Flip. Ja, dat was de toverkunst van Wanda!

20, tel.: 01600/52250-52251. **Den Haag,** Stationsweg 76, tel.: 070/632944-632947. **Eindhoven,** Stratumsedijk 23 h, tel.: 040/112625. **Enschede,** Brinkstraat 121, tel.: 05420/15828. **Groningen,** Ged. Kattendiep 29, tel.: 050/125650. **Leeuwarden,** Verlengde Schrans 26, tel.: 05100/26330. **Roermond,** Willem II Singel 33a, tel.: 04750/13343. **Rotterdam,** Brandersplaats 12-13. tel.: 010/132090. **Utrecht,** Bartoklaan 21, tel.: 030/938941. **Zwolle,** Westerstraat 21, tel.: 05200/13551. Kantooruren van 8.30 uur tot 17.00 uur van maandag t/m vrijdag. Voor abonnees die het blad **per post** ontvangen: Afdeling Postabonnementen BOBO, Postbus 299, Haarlem, tel.: 023/339040. **Adreswijzigingen.** Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman/wederverkoper of de Afdeling Postabonnementen (zie inlichtingen, klachten enz.) **Advertenties.** Admedia bv, Postbus 7902, Amsterdam, tel.: 020/5411345. **Verdeler voor België** NV Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, tel.: 03-382380. Postrekening nr. 834.05. Prijs per nummer 11 F; verkrijgbaar bij de verkoper en in de boek- en dagbladhandel.
Halfjaar-verzamelbanden (om zelf oude nummers van BOBO in te binden) zijn op aanvrage verkrijgbaar bij de bladenman/wederverkoper à f 7,50. Ziet u de bladenman/wederverkoper niet, dan kunt u ook bestellen door overschrijving van f 7,50 + f 1,– verzendkosten (totaal dus f 8,50) op girorekening nr. 9229 t.n.v. Medianet bv, Extra Uitgaven, Amsterdam. duidelijk bij betaling vermelden: „Verzamelband BOBO".

Jimmie de cowboy

1. Op een dag is Jimmy de Cowboy het hooi bij elkaar aan het harken. Appel past natuurlijk weer hoeden, hoe kan het ook anders. Plotseling ziet Jimmie vanachter de bergen rook. „Kijk," roept hij opgewonden. „Daar is brand!"

2. Appel is een beetje boos dat hij nu niet verder kan gaan met hoedjes passen. „Vlug, Appel!" roept Jimmie. „Ga mee, we moeten naar de brand. We moeten het vuur blussen!" Appel loopt zo hard als haar paardebenen haar en Jimmie dragen kunnen.

3. Even later ziet Jimmie wat er gebeurd is. Boven op een berg zit een heel verdrietig indiaantje. „Ik wilde rookseinen geven maar nou is mijn kleedje ook in brand gevlogen." Och, wat is dat indiaantje verdrietig. En een van zijn veren is geknakt.

4. „Wacht maar," roept Jimmie. „Wij hebben water bij ons." En dan... plons! Jimmie gooit een houten emmer vol met water over het brandende kleedje. Appel staat al klaar met een nieuwe emmer. Maar... ook het indiaantje is nu kletsnat geworden.

5. „Geeft niks hoor," zegt het indiaantje blij. „Mij veel te blij zijn dat nu vuur gedoofd is. Tjonge, wat waren mij bang. Misschien, jullie willen meegaan naar mijn dorp. Wij daar maken een groot feest." Geen gek idee van het indiaantje.

6. Jimmie en Appel hebben natuurlijk best zin in een groot feest. Dus gaan ze met het indiaantje mee naar zijn dorp. Als hij alles aan zijn vader verteld heeft, zegt de indianevader: „Oef... wij maken groot feest en Appel en Jimmie onze eregasten zijn." En Appel... oei, die krijgt een prachtige verentooi op zijn kop!